

ματα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον τέλεια. Καὶ οὕτως ἂν ἡ Ἀγγλία καυχᾶται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ τῆς νεωτέρας Στενογραφίας, ἡ Γαλλία καυχᾶται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ μᾶλλον πολυγράφος χώρα δι' αὐτήν.

Ἐν Γερμανίᾳ ἡ Στενογραφία ἀνεφάνη κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Λουθήρου (1483-1546), ὁπότε φίλος τις καὶ μαθητὴς αὐτοῦ διὰ ταύτης κατώρθωσε νὰ διατυπώσῃ ἀκριβῶς τὰς ἰδέας τοῦ μεγάλου μεταρρυθμιστοῦ, προσδεύσασα ἕκτοτε οὐκ ὀλίγον ἄλλοτε μὲν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀγγλικῶν στενογραφικῶν συστημάτων, ἄλλοτε δὲ τῇ βοήθειᾳ ἰδίων νέων μεθόδων.

Η ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ τελειότερον ἐν Γερμανίᾳ ἕως σήμερον ἀναφανέν σύστημα ἦν τὸ τοῦ σοφοῦ γερμανοῦ καθηγητοῦ Gabelsberger «ἐφηρομοσμένοι» εἰς τὰς τελείας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν» κατὰ τὴν ρῆσιν τοῦ συγγραφέως, δημιουργηθὲν ἐν ἔτει 1831.

Τοῦ συστήματος τούτου μύστης ὑπῆρξεν ὁ ἀειμνηστος Ἰωσήφ Μίνδλερ, παρὰ τοῦ ἰδίου ἐφευρετοῦ διδαχθεὶς τοῦτο. Οὗτος, βαυαρὸς ὢν τὴν ἐθνικότητα, κατήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Α' βασιλέως ἡμῶν Ὀθωνος, ὡς πρόσωπον τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνων.

Μόλις ὁ Μίνδλερ ἐξέμαθε τὴν νεοελληνικὴν, διανοήθη, εὐρυμαθέστατος ὢν, τὴν προσαρμογὴν τοῦ συστήματος Gabelsberger, εἰς ταύτην. Πᾶς τις δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ τοῦ Μίνδλερ τοιαύτη ἐργασία παρουσίαζεν ὄχι ὀλίγας δυσχερείας ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν δύο γλωσσῶν κατὰ τὴν γραμματικὴν, γραφὴν καὶ προφορὰν.

Ἐν τούτοις τόσον τελείως διευτυπώθη εἰς τὴν γλῶσσάν μας τὸ γερμανικὸν σύστημα, ὥστε νομίζει τις ὅτι ὁ Gabelsberger χάριν ἡμῶν εἰργάσθη!

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων εἰσήχθη ἡ Στενογραφία τῷ 1862 διὰ τῆς ἰδρύσεως ἰδιαιτέρου στενογραφικοῦ γραφείου περιλαμβανοντος 7—10 στενογράφων. Ἔως δὲ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1847, ἐδιδάσκετο ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ Μίνδλερ, κατόπιν δὲ παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐκείνου κ. Ἰωάννου

Μίνδλερ. Ἰδρυθεῖσῶν τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν εἰσήχθη ἐν αὐταῖς ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα, ἐνθα καὶ διδάσκεται ἡ ὥραία καὶ πρακτικὴ αὐτὴ τέχνη ἀπὸ πενταετίας, ἀντὶ τῆς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ διδασκαλίας. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς ἐν τῷ Ἐμπορίῳ καὶ τῇ Βιομηχανίᾳ θὰ ἀποδώσῃ, οὕτως διδασκομένη, ἀγλαοὺς καρπούς, οὓς ἀπέδωκε καὶ ὀλογὸν ἀποδίδει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἐμπορίῳ, ἐνθα θεωρεῖται ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς τελείας ἐμπορικῆς μορφώσεως.

ΚΩΝΣΤ. ΣΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Λικηγόρος,

Καθηγητὴς παρὰ τῇ Δημ. Ἐμπου. Σχολῇ Πατρῶν.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΡΙΝΑΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Νυφοῦλα τὴ στολιζάνε τὴν ἀκριβὴ τὴ Ρίνα,
 Καὶ γύρω παραστέκανε δικῆς καὶ συμπεθέρες,
 Σαῖ τοῦ Ντάλα ὀπῶστειλε στὴ νύφη ἀπ τὸ Σαββάτο.
 Κ' ἔβλεπαν καὶ καμάρωναν τὰτίμητα στολίδια
 Καὶ ξόμπλιαζαν καὶ ἀπόμεναν στὴν ὠμορφίαν τῆς νύφης.
 Ἄλλες ξομπλιάζον τὰ μαλλιά ποῦ χύνονται στῆς πλάτες,
 Λές κ' ἔβλεπεξ ξανθὸ κρασί ἀπὸ κορφὴ νὰ πέφτῃ
 Καὶ καταροράχτης νὰ σκορπάῃ χάμου στὴ γῆ ψιχάλεξ.
 Ἄλλες τῆς λόιδες πῶφρευγαν πάνω στὰ ὄρμα στήθια
 Λιοπύρι στῆς βουνοκορφές, χρυσὸς ἀφρὸς σὲ κῦμα.
 Καὶ ψιθυρίζαν κ' ἔλεγαν καὶ γοιγῆς καὶ παντρεμιμένες,
 —Χαρὰ στοῦ Ντάλα τὸν ὑγιό, χαρὰ στον, τρὶς χαρὰ στον.
 Μέσα σὲ τέτοια θάλασσα μονάχος νάριμενίξῃ!»
 Ἄλλες ξομπλιάζαν τὰ μαλλιά κ' ἄλλαιξ τὰ μαῦρα μάτια,
 Ποῦ γλάρωναν, ποῦ λίγωναν καὶ λιῶναν καὶ μαραιῖναν,
 Ποῦ πότε γοργοτρέχανε καὶ πότε χαμηλῶναν
 Καὶ κάτω ἀπ' τὰ ματόκλαδα ἔδειχναν ἴσκιους, ἴσκιους
 Καὶ ψιθυρίζαν κ' ἔλεγαν—«Χαρὰ στὰ δυό του χεῖλι